

IS ER EEN PROCTOR IN DE ZAAL ?

Toen ik hoorde dat studenten van de Universiteit van Tilburg protesteerden tegen online surveillance, vanwege de privacy, dacht ik eerst: wat een stelletje hypocrieten. Heel de dag WhatsApp, Instagram en Google gebruiken, maar niet akkoord gaan met online surveilleren. Bah!

Zie mij eens moeiteloos de vinger op de zere plek leggen, dacht ik tevreden. Tot iemand zei: 'heeft meneer de technofilosof nog nooit van Helen Nissenbaum gehoord? Die van privacy en context? Nee? Stel dat de beveiligingsmedewerker op Schiphol in je tas kijkt, dan vind je dat prima. Toch? Maar als de treinconducteur zijn neus in je tas steekt, dan niet. Zelfde vraagstuk. Andere context. Dit is hetzelfde. WhatsApp heeft een compleet andere context dan online surveilleren. Onvergelijkbaar.'

Weer wat geleerd! Dat in tegenstelling tot mijn studententijd. Toen leerde ik niets. Ik was de ideale student. Fantastisch geheugen. Goed in formuleren. Volledig bereid om zinloze dingen te leren en ze even snel weer te vergeten. En immoreel. Als ik kon spieken, dan spiekte ik.

Ik zou voorstander zijn geweest van online surveilleren. Kennistoetsen, zou ik gedacht hebben, moeten kosten wat het kost doorgaan. En, trouwens, spieken tijdens een online surveillance, dat was mij écht wel gelukt.

Daarom bewonder ik de protesterende studenten. Ze lopen bewust het risico dat de kennistoetsen niet doorgaan. Dat ze vervangen worden door open-boektoetsen. Of dat ze moeten laten zien dat ze de theorie in de praktijk kunnen brengen. Ze lopen, kortom, het risico iets te leren op de universiteit.

Respect. Dat had ik nooit gedurfd.